

Pünkösdvasárnap

Jn 14,15–26

**„Kérni fogom az Atyát, aki más vigasztalót ad nektek,
az Igazság Lelkét”**

A lélekről nem könnyű beszélni, mert egyrészt minden szellemit azonosítanak vele, másrészt kialakult egy beszédmód, hogy az ember teste halandó, a lelke örök, ennek következtében a test és a lélek állandó harcban van egymással.

A Biblia, az újszövetségi Szentírás azonban a Szentlélekről egészen más összefüggésben beszél. Ez a tanítás a Szentírásban igen gazdag és sokszínű, antik gondolkodási sémák hatása alatt áll. A Szentlelket úgy mutatja be az Írás, mint az Atya második énjét. Ebből fejlődött ki a szentháromságtan. A Léleknek és Krisztusnak a kapcsolatáról szóló viták részei a Jézus istenségéről szóló vitáknak.

Az Írás úgy mutatja be a Szentlelket, mint a hozzánk legközelebb álló Istent, őbenne és az ő segítségével találkozunk az Atyaisstennel. Segítségével alakítja ki az ember a szellemi, a lelki kapcsolátát az Istennel. Jézus kapcsolatát a lélekkel legjellegzetesebben mutatja be a Jordán folyónál történt megkeresztelkedése. Jézus minden tevékenységét a Lélek erejével végzi, sőt az evangélisták úgy írják le, hogy minden, amit Jézus tesz, az a „Lélek műve”, Jézus a „Lélek erejében” tevékenykedik. Jézusnak az Atyához fűződő kapcsolata és küldetése a Lélek segítségével történik.

A Szentlélek az Újszövetségben ajándékként jelenik meg, számunkra az Atya ajándéka. János evangélista fejt ki bővebben, hogy a Szentlélek ajándékozása az Atya kezében van. Jézus a Lélek által üresíti ki és ajándékozta magát teljesen az Atyának. János evangéliumában a Lélek egyben vigasztaló is. Az embernek a felépülő Isten-kapcsolata mindig a Lélek műve. A jövőben épülő kapcsolat is, ezért a Szentlélekről leggyakrabban azt mondjuk, hogy eljön.

Az Egyház is a Lélek műve. Hisszük, hogy ő hívja létre az Egyházat és vezeti, hogy a kapcsolat az Istennel az idők végéig megmaradjon közte és az Egyház között. A Lélek adja az Egyháznak a missziós jelleget, sőt az egyes keresztény ember lelkébe is a missziós elhivatottságot. Ilyen értelemben az egész Egyház a lélek törvénye alatt áll. Az Apostolok Cselekedetei című könyvben a pünkös-

di Lélek kiáradása teszi mássá az apostolokat, oldja fel félelmüket a világtól, világosítja meg értelmüket, hogy Jézusban felismerjék a Megváltót, és az általuk alapított közösségeket a Lélek öröme hatja át.

Az Istennel személyes kapcsolatba lépett ember és lelke hihetetlenül meg tud változni. Az elmélyült vallásosság mindig a Lélek műve, a vallási vigasz a Szentlélek vigasztalása. A lélek indítja imádságra az embert, adja meg szenvedések között is a hit örömét. Jézus előre látta a hívők megpróbáltatásait, fizikai és lelki értelemben is. Ezért ígéri meg, hogy elküldi az Igazság Lelkét, a vigasztalót.

Kérdés, hogy a mi lelkünket milyen erők járják át? A Szentlélek ereje, megvilágosítása? Vagy más belső indulatokat vélünk a Lélek indításainak?

Az Igazság Lelkére várakozók imája

Szentlélek! Te akkor is bennem és velem voltál, amikor nem is tudtam rólad. Te akkor is mellettem álltál, amikor azt hittem, mindenki elhagyott. Te akkor is bennem imádkoztál, amikor nem tudtam szólásra nyitni ajkamat.

Jöjj, töltsd el szomjazó lelkem a te igazságod teljességével, és így vezess el a teljes szabadságra, mert ahol az Úr Lelke, ott a szabadság. Amen.